

*Мішук І. П.,
старший викладач кафедри кримінально-правових дисциплін
Інституту кримінально-виконавчої служби*

ПРОТИДІЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЮ ТОВАРІВ, ЩО ПРОПАГУЮТЬ КУЛЬТ НАСИЛЬСТВА Й ЖОРСТОКОСТІ, РАСОВУ, НАЦІОНАЛЬНУ ЧИ РЕЛІГІЙНУ НЕТЕРПІМІСТЬ ТА ДИСКРИМІНАЦІЮ: ПРИЧИНІ ТА ЗАХОДИ ПРОФІЛАКТИКИ

Анотація. У даній статті здійснено огляд та аналіз, що торкається профілактики ввезення, виготовлення або розповсюдження творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпімість та дискримінацію в Україні, як європейської держави. Також розглянуто причини, які визначають сприятливі фактори для поширення таких дій. Встановлено, що органи внутрішніх справ є одним з ключових суб'єктів профілактики вказаній категорії злочинів. Досліджено окремі профілактичні заходи поширенню творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпімість та дискримінацію.

Ключові слова: профілактика, органи внутрішніх справ, культ насильства та жорстокості, расова, національна чи релігійна нетерпімість, дискримінація.

Постановка проблеми. На сучасному етапі державотворення інтеграція України до Європейського Союзу визнається неодмінною складовою подальшої демократизації нашої країни, формування громадянського суспільства [1, с. 52]. Тому радикальні соціально-економічні перетворення, що відбулися за останнє десятиліття, спричинили як позитивні, так і негативні зміни в сучасному українському суспільстві. Це, у першу чергу, стосується відносин щодо забезпечення особистої безпеки громадян, захисту їхнього життя, здоров'я та власності [2, с. 114].

Нарівні з тим, неоднозначними є процеси формування громадської культури народу, підходу до виховання підростаючого покоління, становлення державної ідеології. Розпад радянської марксистської системи світогляду призвів до виникнення своєрідного ідеологічного вакууму, відсутності чітко визначених соціальних орієнтирів, можливості прогнозування майбутніх соціальних процесів в Україні. У таких умовах, які ускладнюються політичною та економічною дестабілізацією, створюється сприятливе середовище для розвитку екстремістських течій, пропаганди неофашістських ідей, тоталітаризму. Складною залишається ситуація й в сфері суспільної моральності: доступність нових технологій (глобальна електронна мережа, комп'ютерна техніка, мобільні телефони, за допомогою яких можна пересилати фотографії, аудіо- і відеопродукцію) привела до значного поширення порнографії та предметів, що пропагують культ насильства й жорстокості. Посилення боротьби із такими проявами, захист суспільних інтересів у сфері громадської моральності, є одним з першочергових завдань держави на сучасному етапі [3, с. 538]. Зазначені обставини обумовлюють актуальність вибраної теми.

Стан дослідження. У науковій літературі питанням, пов'язаним ввезенню, виготовленню або розповсюдженню творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпімість та дискримінацію приділено багато уваги. Дослідженням цієї проблематики займалися, як

вітчизняні, так і зарубіжні наукові діячі як: Ю.В. Александров, С.Л. Бушмін, Л.П. Брич, В.М. Броннер, А.В. Виговська (Ландіна), П.Ф. Грішанін, О.О. Дудоров, С.Ф. Денисов, О.О. Дудоров, О.П. Дяченко, М.А. Єфімов, М.Й. Коржанський, Н.Ф. Кузнецова, П.С. Матищевський, П.П. Михайлenco, В.О. Навроцький, В.В. Стасис, А.Х. Степанюк, М.Д. Шаргородський, С.С. Яценко та інші.

Виходячи з наведеного, визначимо, що метою цієї наукової роботи є висвітлення причин та профілактичних заходів поширенню творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпімість та дискримінацію на території України.

Виклад основних положень. На сьогодні важливу роль у правовому забезпеченні профілактики злочинності в Україні відіграє «Концепція реалізації державної політики в сфері профілактики правопорушень на період до 2015 року», схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 08.08.2012 р. № 767 [4]. Метою Концепції є забезпечення ефективної реалізації державної політики в сфері профілактики правопорушень шляхом розроблення та усунення причин і умов учинення злочинів, захист інтересів людини, суспільства й держави від протиправних посягань.

Отже, профілактика (попередження) злочинів є особливим видом соціального управління, який покликаний забезпечити безпеку правоохоронюваних цінностей і полягає в розробці та здійсненні спеціальних заходів щодо виявлення та усунення детермінант злочинності, а також здійсненні запобіжного впливу на осіб, схильних до протиправної поведінки [5, с. 110].

Актуальність протидії поширенню творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпімість та дискримінацію зростає на сьогоднішній день, і це можна пояснити рядом причин, а саме:

1) Доступністю таких творів для неповнолітніх, тобто для осіб, чия психіка ще не сформована, а відтак – найбільш вразлива для поширення вказаних творів.

2) Відсутністю ефективних методів боротьби із поширенням культу насильства й жорстокості зі сторони держави, недержавних організацій, окремих громадян. Здійснювати контроль за діяльністю недержавних телевізійних каналів, які, керуючись кон'юнктурою, демонструють телевізійні передачі й художні фільми, що містять сцени еротичного характеру й насильства дуже важко. Навіть зміни до законодавства України, за якими при демонстрації фільму, що містить сцени насильства, телеканал повинен таврувати знаком «червоний квадрат», не приносять ефективного результату [3, с. 539].

3) Поблажливим ставленням у суспільстві до фактів поширення творів, що пропагують культ насильства й жорстокості. Це призводить до ситуації, коли навіть співробітники правоохоронних органів вважають злочин, передбачений ст. 300 КК України «незначущим, дрібним». При цьому упускається

той факт, що таке поширення часто стає поштовхом для вчинення нових, більш тяжких злочинів, як-то: побої й мордування, катування, нанесення тілесних ушкоджень, вбивств.

4) Відсутність чітко визначених критеріїв, за якими той чи інший твір можна віднести до таких, що пропагують культ насильства й жорстокості. Нерідко навіть співробітники правоохоронних органів виявляються малопідготовленими в даному питанні. Відтак, відсутність критеріїв, за якими співробітники правоохоронних органів (що не є мистецтвознавцями, психологами, культурологами тощо) могли б визначити той чи інший твір як такий, що пропагує культ насильства та жорстокості, є однією з умов поширення таких творів в сучасному суспільстві України.

5) Значним поширенням у наш час різноманітних деструктивних сект, релігійних течій і напрямів. Дійсно, відсутність дієвого контролю зі сторони держави за діяльністю, наприклад, однієї з різноманітних сект, що сповідують сатанізм, приводить до неприпустимої ситуації: у зону уваги правоохоронних органів такі секти потрапляють уже тоді, коли вчиняють конкретні злочини, пов'язані з дотриманням культу. Зазвичай до таких злочинів відносяться хулиганство, наруга над могою, втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність, знищення, пошкодження або руйнування пам'яток – об'єктів культурної спадщини, пошкодження релігійних споруд чи культових будинків, незаконне утримання, осквернення або знищення релігійних святынь, посягання на здоров'я людей під приводом проповідування релігійних віровченъ чи виконання релігійних обрядів, нанесення тілесних ушкоджень різного ступеню тяжкості і навіть вбивство. Відтак, сам процес втягнення осіб у сповідування деструктивних релігійних вчень, негативні психологічні зміни у свідомості новонавернених членів сект лишаються поза увагою представників правоохоронних органів, що, на нашу думку, є неприпустимим [3, с. 540].

6) Відсутністю ефективної соціально-психологічної роботи з неповнолітніми в навчальних закладах, у спортивних секціях, громадських молодіжних організаціях та ін. Ситуація, коли педагоги шкіл, професійно-технічних та вищих навчальних закладів вважають за достатнє викладення навчального матеріалу, що не містить елементів соціально-правового, морально-етичного, культурно-масового виховання не поодинока сьогодні [6, с. 104]. При цьому, ст. 56 Закону України «Про освіту» передбачає що «Педагогічні та науково-педагогічні працівники зобов'язані... настановленням і особистим прикладом утвіржувати повагу до принципів загальнолюдської моралі: правди, справедливості, відданості, патріотизму, гуманізму, доброти, стриманості, працелюбства, поміркованості, інших доброчинностей; виховувати в дітей та молоді повагу до батьків, жінки, старших за віком, народних традицій та звичаїв, національних, історичних, культурних цінностей України, її державного й соціального устрою, дбайливе ставлення до історико-культурного та природного середовища країни; готувати учнів та студентів до свідомого життя в дусі взаєморозуміння, миру, злагоди між усіма народами, етнічними, національними, релігійними групами» [7]. На жаль, положення законодавства України, що регулюють відносини в сфері соціалізації неповнолітніх, у ряді випадків залишається лише на папері, а відтак вакуум позитивного, соціально-орієнтованого виховання неповнолітній замішує рецепцією асоціальних, деструктивних орієнтирів. Одним із способів отримання вказаних негативних навичок і орієнтацій є перегляд творів, що пропагують культ насильства й жорстокості. Українська держава на рівні урядових організацій не має адекватного плану та методів протидії зазначенім явищам [8, с. 147].

7) Специфікою психологічного розвитку неповнолітнього, процесами становлення його як особистості, повноправного громадянина країни. Самі по собі дослідження особливостей схильності неповнолітніх до деструктивних проявів поведінки не є чимось новим для кримінології, але пришвидшення процесів акселерації, яке спостерігається останні десятиліття, призводить до невідповідності біологічних і соціально-психологічних рівнів розвитку підлітка. У результаті конфлікту фізичного й психологічного стану організму на фоні бурхливих гормональних процесів, у неповнолітніх проявляються деякі характерні особливості поведінки, а саме: прагнення до самостійності й відсутності контролю за поведінкою зі сторони дорослих осіб (часто – паралельно з безвідповідальністю й небажанням працювати й навчатися), бунтарство, схильність до анархізму, нівелювання цінностей «старшого покоління» та ін. У таких умовах неповнолітня особа особливо схильна до сприйняття інформації негативного характеру, яку зазвичай несуть твори, що пропагують культ насильства й жорстокості, а відтак – є як споживачем вказаної продукції (представник цільової аудиторії), так і посередником в її поширенні (демонстрація таких творів друзям, реклама на особистісному рівні без отримання від таких дій якої-небудь вигоди та ін.).

8) Ігровим, розважальним характером процесу сприйняття негативної інформації творів, що пропагують культ насильства й жорстокості. Процес поширення такої інформації за зовнішнім вираженням не сприймається більшістю споживачів її як злочинний, чи навіть суспільно-шкідливий. Особливо небезпечним є поширення інформації, що є пропагандою культу насильства й жорстокості за допомогою відеогор: а) зазвичай споживачами такої інформації є неповнолітні; б) на відміну від перегляду відеопродукції, дорослі рідко цікавляться змістом відеогор, в які грають неповнолітні, а відтак і відсутній контроль з боку дорослих; в) у відеограх, що пропагують культ насильства й жорстокості особа-гравець, зазвичай, повинна віртуально «вчиняти» активні насильницькі дії за сюжетом гри, на відміну від відеопродукції, де глядач виступає в пасивній ролі, а відтак і вплив на свідомість споживача такої продукції є більш руйнівним [3, с. 541].

Безумовно, наведені вище аспекти, які визначають сприятливі фактори для поширення творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, не є вичерпними.

Слід відзначити, що одними із ключових суб'єктів запобігання злочинам, що вчиняються на ґрунті расової та етнічної ворожнечі, а також, злочинам, що пропагують культ насильства й жорстокості є органи внутрішніх справ.

Основним суб'єктом у системі органів внутрішніх справ, який здійснює запобігання злочинам, що вчиняються на ґрунті расової та етнічної ворожнечі, є підрозділи карного розшуку (у т. ч. спеціальні підрозділи в структурі карного розшуку з розкриття злочинів, учинених іноземцями та щодо них). Водночас якщо подивитися на ці функції, можна побачити, що в підрозділах карного розшуку запобігання злочинам, що вчиняються на ґрунті расової та етнічної ворожнечі, зводиться до проведення профілактичних та інших заходів з неформальними молодіжними об'єднаннями й рухами [9, с. 220-221].

Отже, основу профілактики складає саме оперативна робота, що носить ціленаправлений характер, тому що завжди мас на меті попередження злочинів.

На основі проаналізованих причин, що впливають на поширення творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, можна зазначити відповідні заходи впливу на них, усуваючи можливість криміналізації особи, ще на ранніх етапах.

Враховуючи план заходів у сфері профілактики правопорушень на період до 2015 року [4] та рекомендацій щодо визначення ознак віднесення друкованої, аудіовізуальної, електронної та іншої продукції, а також переданих та отриманих по комунікаційних лініях повідомлень та матеріалів до продукції, що пропагує культ насильства та жорстокості національну та релігійну ворожнечу, неповагу до національних і релігійних святынь та ображася національну гідність [10; 11], розглянемо, загальні заходи профілактичного впливу, що можуть бути використані у подальшому для протидії поширенню творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, а саме:

- проведення брифінгів, прес-конференцій, виступів, інших публічних заходів за участю керівників правоохоронних органів з інформуванням громадськості про заходи із забезпечення правопорядку в державі, а також науково-практичних конференцій (семінарів) з питань запобігання та протидії поширенню творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію;

- систематичне роз'яснення в засобах масової інформації, Інтернеті питань здійснення органами виконавчої влади заходів, пов'язаних із запобіганням для поширенню творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, а також необхідності участі громадян у запобіганні й протидії злочинам проти моральності;

- заходів, спрямованих на запобігання дитячій бездоглядності та безпритульності, поліпшення виховної роботи з ними;

- заходів щодо активізації профілактичної роботи серед засуджених осіб, насамперед тих, що відбувають покарання за зазначені дії [4];

- виявлення каналів надходження в Україну кіно- та відеопродукцій, що пропагує культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість і дискримінацію та вчинення противправних дій, зокрема через Інтернет. Слід відмітити, що розповсюдження таких творів можливе в ЗМІ, їх поширення через комунікаційні канали, якими винний чи злочинець пропагує культ насильства та жорстокості, виявляє своє негативне ставлення, огиду, неприязнь, ворожнечу до певних етнічних, релігійних чи расових груп, з метою викликати подібне ставлення в інших осіб. При цьому не має значення, чи вдалося досягти винному своєї мети. Варто звернути увагу, що заклики до національної та расової ворожнечі в Інтернеті, зображення картин насильства й жорстокості правоохоронці взагалі нехтують. Українські провайдери розташовують офіційні сайти расистських та неофашистських організацій, та таких, що прославляють безсердечність та безжалісність, на яких широко пропагуються цінності, що заперечують людські життя та гідність [12, с. 201];

- проведення моніторингу ризиків виникнення всіх форм насильства серед дітей та учнівської молоді, визначення їх причин та розроблення індивідуальних програм психолого-педагогічного супроводу;

- розроблення на підставі аналітичних матеріалів механізмів організації роботи, спрямованої на усунення причин і умов для поширення творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію;

- взаємодія правозахисних організацій МВС, СБУ, ДПС, ДМС, Держприкордонслужбою, ДПтС, Мін'юстом, а також ефективна співпраця з урядовими та неурядовими міжнародними організаціями;

- розвиток співпраці правоохоронних органів на підставі договорів з правоохоронними органами інших держав і міжна-

родними правоохоронними структурами (Європол, Інтерпол, Євроност), а також вивчення й впровадження в діяльність правоохоронних органів України передового досвіду роботи правоохоронних органів іноземних держав у боротьбі з кіберзлочинністю, торгівлею людьми, протидії організованій злочинності, корупції та іншій злочинній діяльності;

- заохочення громадян за надання достовірної інформації про розповсюдження творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, які вчинені або готуються, та причетних осіб;

- розробити та забезпечити видання навчально-методичних посібників «Система просвітницько-профілактичних заходів щодо запобігання правопорушенням та проявам насильства серед неповнолітніх, попередження дитячої бездоглядності та безпритульності. Впровадження відновних технологій у практичну діяльність навчальних закладів» та «Інноваційна організація виховного процесу в сучасному навчальному закладі» [4];

- створити належні матеріально-технічні умови для протидії розповсюдження творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію;

- проведення систематичної роз'яснювальної роботи серед населення, у тому числі й у трудових колективах щодо недопущення розповсюдження творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію;

- посилити науково-методичне та інформаційне забезпечення розвитку духовності й моральності громадян, використання можливостей засобів масової інформації в пропаганді національних й загальнолюдських духовних та моральних цінностей, створити з цією метою культурно-просвітницькі, виховні теле- і радіопрограми для сім'ї, дітей та молоді;

- підвищити рівень контролю за додержанням вимог законів України щодо розповсюдження кіно-, відеопродукції та друкованих видань з метою запобігання пропаганді жорстокості, бездуховності, насильства та розпусти;

- отримання відповідними державними органами обов'язкового примірника інформаційної продукції, виготовленої юридичними та фізичними особами інших держав за межами України, яка наявна в обігу на території України [13].

На підставі викладеного, Національна експертна комісія України з питань захисту суспільної моралі вважає завданням надзвичайної державної важливості – фундаментальне формування державної політики в сфері захисту суспільної моралі з урахуванням ідеї національного характеру, національної свідомості, захисту загальнолюдських цінностей, потреби консолідації суспільства.

Висновок. На даний час Україна перебуває на складному й суперечливому шляху європейської інтеграції. В умовах становлення її, як демократичної та правової держави, що передбачає необхідність глибокого дослідження проблеми виконання Україною прийнятих на себе зобов'язань щодо зміщення законності в усіх сферах суспільного життя. Українське законодавство забороняє будь-який виступ на користь національної, расової або релігійної ненависті, яка постає як підбурювання до дискримінації, ворожнечі або насильства. Держава зобов'язана правовими методами в межах чинного законодавства та з урахуванням міжнародних правових норм здійснювати профілактику й припинення такої діяльності релігійних та інших об'єднань, яка спрямована на розпалювання релігійної, національної або расової ненависті й ворожнечі, пропаганду неповноцінності громадян за їх релігійними уподобаннями чи приналежністю до діяльності релігійних об'єднань. Але для цього

необхідно критичніше віднести до існуючих заходів профілактики таких злочинних діянь.

Таке дослідження дозволить більш чітко усвідомити рівень суспільної небезпечності злочинів у сфері моральності, вирішити питання про доцільність та посилення протидії поширенню творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію.

Розуміємо, що викладені міркування не позбавлені зауважень або ж потребують більш детального осмислення, у зв'язку з чим сподіваємося на широке їх обговорення між практиками, науковцями та іншими фахівцями даної теми дослідження.

Література:

1. Маркевич-Булавка І.Р. Окремі питання забезпечення прав людини в Україні, як європейської держави: суть та перспективи / І.Р. Маркевич-Булавка // Публічне адміністрування в органах внутрішніх справ: матеріали круглого столу: зб. наук. праць (Київ, 14 трав. 2014 р.). – К.: Нац. акад. внутр. справ, 2014. – с. 114-115.
2. Медведев Ю.Л. Наближення права України до права Європейського союзу: понятійно-категоріальний апарат та способи узгодження / Ю.Л. Медведев // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка. – 2014. – № 1. – С. 52-59.
3. Скітейкін М.Ю. Актуальні аспекти детермінації ввезення, виготовлення або розповсюдження творів, що пропагують культ насильства й жорстокості (ст. 300 КК України) / М.Ю. Скітейкін // Держава і право. – 2009. – Вип. 44. – С. 537-542.
4. Розпорядження КМУ від 08 серпня 2012 р. № 767 «Про схвалення Концепції реалізації державної політики в сфері профілактики правопорушень на період до 2015 року». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dniprorada.gov.ua/politika-profilaktiki-pravoporushen/>.
5. Кримінологія: підруч. для студ. вищ. навч. закл. / [О.М. Джужа, Я.Ю. Кондратьєв, О.Г. Кулик, та ін.]; за заг. ред. О.М. Джужі. –К.: Юрінком Интер, 2002.– 416 с.
6. Топольськова І.О. Кримінально-правові та кримінологічні аспекти боротьби із втягненням неповнолітніх у злочинну або іншу антигомадську діяльність: дисертація канд. юрид. наук: 12.00.08 / І.О. Топольськова – Луганськ, 2003. – 214 с.
7. Закон України «Про освіту» від 4 червня 1991 р. // ВВР України. – 1991. – № 34. – Ст. 451.
8. Радутний О.Е. Кримінально-правова охорона інформаційного простору України / О.Е. Радутний // Вісник Асоціації кримінального права України, 2014, – № 2(3). – С. 142-153.
9. Алфьоров С.М. Органи внутрішніх справ як суб’єкт запобігання злочинам, що вчиняються на землі расової та етнічної ворожнечі / С.М. Алфьоров // Право і суспільство. – 2012. – № 1. – С. 216-221.
10. Рекомендації щодо визначення ознак віднесення друкованої, аудіовізуальної, електронної та іншої інформаційної продукції, а також переданих та отриманих по комунікаційних лініях повідомлень та матеріалів до продукції, що пропагує національну та релігійну ворожнечу, неповагу до національних і релігійних святынь та ображася національну гідність: затв. рішенням Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі від 20 квітня 2010 року № 3: протокол від 20.04.2010 № 26-10-К.
11. Рекомендації щодо визначення ознак віднесення друкованої, аудіовізуальної, електронної та іншої продукції, а також переданих та отриманих по комунікаційних лініях повідомлень та матеріалів до продукції, що пропагує культ насильства та жорстокості: затв. рішенням Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі від 20 квітня 2010 року № 3: протокол від 20.04.2010 № 26-10-К.

шенням Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі від 20 квітня 2010 року № 3: протокол від 20.04.2010 № 26-10-К.

12. Качур І.М. Об’єктивна сторона злочину, передбаченого ст. 300 КК України / І.М. Качур // Науково-аналітичний журнал «Митна справа». – 2014. – № 1(91). – Ч. 2. – С. 198-202.
13. Інформаційна довідка про стан дотримання вимог Закону України «Про захист суспільної моралі» в інформаційному просторі щодо матеріалів, які містять культ насильства й жорстокості в 2012 – 1 півріччі 2014 рр. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.vsim.org/2014/informatsijna-dovidka/>.

Мищук І. П. Противодействие распространению товаров, пропагандирующих культ насилия и жестокости, расовую, национальную или религиозную нетерпимость и дискриминацию: причины и меры профилактики

Аннотация. В данной статье сделан обзор и анализ, касающийся профилактики ввоза, изготовления или распространения произведений, пропагандирующих культ насилия и жестокости, расовую, национальную или религиозную нетерпимость и дискриминацию в Украине, как европейского государства. Также рассмотрены причины, которые определяют благоприятные факторы для распространения таких действий. Установлено, что органы внутренних дел являются одним из ключевых субъектов профилактики указанной категории преступлений. Исследованы отдельные профилактические мероприятия распространению произведений, пропагандирующих культ насилия и жестокости, расовую, национальную или религиозную нетерпимость и дискриминацию.

Ключевые слова: профилактика, органы внутренних дел, культ насилия и жестокости, расовая, национальная или религиозная нетерпимость, дискриминация.

Mishchuk I. Countering proliferation of goods that propagate violence and cruelty, racial, national or religious intolerance and discrimination: causes and prevention measures

Summary. This article provides an overview and analysis that addresses the prevention of the importation, manufacture or distribution of products that promote violence and cruelty, racial, national or religious intolerance and discrimination in Ukraine as a European state. Also the causes that determine the predisposing factors for the spread of such action. Established that the internal affairs is one of the key players of prevention of crimes specified category. The particular preventive measures the spread of products that promote violence and cruelty, racial, national or religious intolerance and discrimination.

Key words: prevention, enforcement bodies, cult of violence and cruelty, racial, national or religious intolerance, discrimination.